

[Hans Kjør.]

nr. 1, afgrænses til 8 bestemte områder, der har særlig betydning for samfundsøkonomien. Derved begrænses det administrative besvær på begge sider meget væsentligt.

Jeg finder, at hele denne nydannelse kan have væsentlig betydning, selv om udtalelsen fra monopoltilsynet kun er vejledende, men ikke bestemmende. Vi står jo over for betydelige problemer med samordningen af den offentlige økonomi for helhedsvirkningerne i samfundet, hvorfor det vel kun kan være gavnligt, at vi får disse betydningsfulde områder belyst mest muligt. Jeg tolkede ved første behandling, tror jeg, bestemmelsen derhen, at den tjener til at oplyse, hvilken del af forhøjelserne på disse områder der er omkostningsbegrundet, og hvilken del der er udtryk for skattepolitik, og jeg finder fortsat, at det kan være nyttigt. Dertil kommer, at det kan belyses, f. eks. hvilke pristalspåvirkninger en forhøjelse af denne art kan indebære.

Man vil forstå, at jeg ikke kan anbefale ændringsforslag nr. 1, men anbefaler ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslagene nr. 3, stillet af socialdemokratiet, og nr. 4, stillet af handelsministeren, har jeg været udførligt inde på før. Det drejer sig om den ændrede formulering af § 5, stk. 1, nr. 5, om lønforbedringernes indregning i priserne uden forudgående godkendelse. Af det, jeg tidligere har sagt, tror jeg det klart fremgår, at jeg ikke kan anbefale ændringsforslag nr. 3, stillet af socialdemokratiet, men kan anbefale ændringsforslag nr. 4, stillet af handelsministeren.

Ændringsforslagene nr. 5-8, alle stillet af handelsministeren og tiltrådt af udvalget, kan jeg anbefale.

Ændringsforslag nr. 5 klargør, at § 6 lige så lidt som § 5 omfatter eksport.

Ændringsforslag nr. 6 retter ordlyden af § 11, således at det kritiserede ordvalg, at virksomhederne skal kunne dokumentere eller godtgøre, at deres priser er lovlige, udgår. I stedet hedder det, at virksomhederne skal kunne dokumentere grundlaget for deres prisfastsættelse. Jeg skal her specielt henvise til bemærkningerne til ændringsforslaget, der er meget udførlige, så nu skulle der ikke være tvivl om, at der ikke

er tale om omvendt bevisførelse for overtrædelser i denne forbindelse.

Som jeg nævnedes ved første behandling, gjorde jeg allerede under behandlingen af prisstoploven, hvor den samme formulering var anvendt, opmærksom på de muligheder for fejlfortolkning, som ordet „lovlig“ kunne indebære i denne forbindelse. Dengang fandt jeg ikke lydhørhed over for det anførte. Så meget mere tilfreds er jeg med, at ændringen sker nu.

Med ændringsforslag nr. 7 undtages hele området vandforsyning fra loven under hensyntagen til de problemer, som forureningsbekæmpelsen kan indebære for prisfastsættelserne, og det sker ved en tilføjelse til de undtagne områder i lovforslagets § 13.

Ændringsforslag nr. 8 vedrører § 14 i lovforslaget, der omhandler straffebestemmelserne. Her er der over for udvalget gjort indsigelse fra Butikshandelens Fællesråd imod den oprindeligt foreslåede formulering af paragraffens stk. 2, hvorefter der i forskrifter, der udfærdiges af monopoltilsynet i medfør af visse af lovens paragraffer, kunne fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelser. Det er oplyst over for udvalget, at den kritiserede formulering har fundet anvendelse i nyere lovgivning. Udvalget har desuagtet foretrukket en tidligere almindelig anvendt formulering, der tydeligere viser, at monopoltilsynet ikke selv kan fastsætte straffebestemmelser, men at de udfærdigede forskrifter skal indeholde de i loven fastsatte straffebestemmelser for overtrædelser. Handelsministeren har fulgt udvalgets opfattelse ved at stille ændringsforslaget.

Da nu stk. 1 og 2 slås sammen, må følgen vel for øvrigt være, at de efterfølgende numre i paragraffen hver rykkes et nummer op. Det fremgår ikke af ændringsforslaget, men det er muligvis overflødigt.

Endelig er ændringsforslag nr. 9 til § 15 stillet af socialdemokratiet, der ikke vil acceptere, at § 24 i monopolloven ophæves. Man gør, som det fremgår af betænkningen, den opfattelse gældende, at det er at favorisere monopolvirksomhederne på et tidspunkt, hvor man strammer for erhvervslivet som helhed. I al sin nøgternhed er konsekvensen af forslaget alene, at den forudgående godkendelse falder bort. Som det af handelsministeren blev grundigt belyst ved